

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

COMPAREIXENÇA PARLAMENT 155

Comissió d'Investigació sobre l'aplicació de l'Article 155 de la CE a Catalunya (CIACE)

21 de gener de 2020

Sr. President,

Il·lustres diputades i diputats

Comparec davant d'aquesta comissió d'investigació en qualitat, segons que consta a la convocatòria, de testimoni i ho faig posant-me, naturalment a la disposició dels diputats i diputades que en formen part.

Faré una breu exposició per recordar quin fou el meu posicionament polític en els moments previs a l'aprovació de l'article 155 de la Constitució, a partir de dues intervencions públiques que, segurament, són conegudes per vostès: la meua compareixença a la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament el dia 24 d'octubre de 2017 i la declaració que vaig fer davant els mitjans de comunicació el dia 27 d'octubre al Palau del Senat.

La compareixença davant la Comissió d'Afers Institucionals d'aquest Parlament, en la meua qualitat de Senador designat pel mateix, tenia com objecte "exposar el capteniment sobre l'aplicació i efectes de l'article 155 de la Constitució Espanyola" i així ho vaig fer.

Vaig començar afirmant, i cito textual: *"els problemes del nostre autogovern són reals i han estat menystinguts pel govern del president Rajoy. La seva agenda legislativa ha posat més llenya al foc ..."*.

"El malestar acumulat a Catalunya – segueixo amb la cita – no és fruit d'una febrada. És ben real... Molts ho hem advertit al llarg d'aquests anys i hem fet esforços per proposar solucions. Que són possibles, però ni fàcils ni ràpides".

Així mateix vaig recordar que el camí seguit per la majoria parlamentària del Parlament de Catalunya, amb l'ajuda tàcita de l'immobilisme del president Rajoy, va ser forçar la legalitat pas a pas. Vaig afirmar (cito): *"El Parlament de Catalunya ha anat creant una interpretació del nostre marc jurídic i constitucional basada en desobeir la Llei, és a dir, vulnerar la Constitució i l'Estatut, per fonamentar les decisions en la força del carrer, abandonant així la lògica democràtica de la defensa de l'Estat de Dret"* i expressava a continuació la meua preocupació per la banalització de la desobediència i per la pèrdua d'autonomia del Govern, sotmès a les pressions de sectors i entitats respectables però alienes a la responsabilitat de governar el país.

Vaig expressar la meua opinió crítica amb la convocatòria d'un referèndum il·legal i sense cap garantia democràtica, alhora que vaig criticar l'actuació de la policia i de la guàrdia civil el dia 1 d'octubre.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Igualment vaig expressar el meu convenciment que es podia evitar l'aplicació de l'article 155 convocant eleccions al Parlament de Catalunya. La solució, vaig afirmar, "no la trobarem fora de l'Estat de Dret. Hem d'evitar la DUI i podem evitar el 155. Jo no vull ni una cosa ni l'altra".

Tres dies després, el dia 27 del mateix mes, vaig assistir al Ple del Senat, on es tramitava, a proposta del Govern d'Espanya d'aleshores, l'acord per a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució.

Vaig sortir de l'hemicicle en començar la votació en la qual no vaig participar i vaig comparèixer davant dels mitjans de comunicació per llegir la declaració a què he fet referència al principi de la meva intervenció, on fixava la meva posició.

Els llegiré alguns paràgrafs d'aquella declaració:

"Haurem de treballar per sortir d'aquest pou en el qual un cúmul d'errors ens ha col·locat. Reconec, amb humilitat, que tots tenim la nostra petita part de responsabilitat. Però la responsabilitat principal la tenen els qui ostenten les funcions de govern. A Barcelona i a Madrid.

Provocar la ruptura amb la legalitat, anul·lar la Constitució i l'Estatut de Catalunya, prescindir dels procediments parlamentaris, trepitjar els drets dels diputats de l'oposició i desatendre els informes jurídics del Parlament i del Consell de Garanties Estatutàries, ha estat una manifesta irresponsabilitat, impròpia de qualsevol governant democràtic.

Desatendre, any rere any, els crits d'alerta i no assumir la responsabilitat de trobar solucions als greus problemes expressats a Catalunya, és una actitud també impròpia".

Després de fer algunes consideracions i matisacions sobre l'abast de l'acord sotmès a consideració del Senat, les raons per les quals el govern d'Espanya prenia aquella iniciativa i les raons del PSOE per al seu vot favorable, vaig explicar per què vaig decidir absentar-me de la votació. Ho vaig fer explicant això:

"Crec que el meu compromís amb la institució que vaig presidir m'obliga a actuar no només pensant en la formació política a la qual pertanyo, sinó també en aquells que tenen dubtes o no comparteixen la idoneïtat del 155, fent allò que crec que és millor per al país".

Senyores i senyors diputats, crec que aquestes dues intervencions públiques i publicades defineixen les meves opinions sobre aquella decisió que, ho reitero un cop més, s'hauria pogut evitar si totes les parts haguessin estat capaces de temperar els seus actes.

Quedo doncs a la seva disposició per si volen formular-me preguntes a les quals amb gust intentaré respondre.